

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το πρεσβύτερι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Δ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Γαρμπής”

- **ΤΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ**
- **ΤΟ ΠΕΣΚΕΣΙ**
- **ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Οι περισσότεροι από τους πρωταγωνιστές του θεάτρου σκιών μένουν πάντοτε στη σκέψη μας όπως ακριβώς παρουσιάζονται στις παραστάσεις του. Ο Χατζηαβάτης, ας πούμε, είναι ο υποτακτικός, ο βολικός, ο δούλος, ο οσφυοκάμπτης. Ο Μπαρμπαγιώργος αντίθετα είναι ο ισχυρότερος, που επιβάλλει σε κάθε περίπτωση το δικό του δίκαιο με τον δικό του τρόπο.

Ετσι περίπου μένει και ο Βεληγκέκας ή Δερβέναγας, μονάχα που αυτός εκτελεί διαταγές κάποιου Βεζίρη ή των αξιωματούχων του, που δεν είναι άλλοι από το αφεντικό και την παρέα του. Και όλοι σχεδόν οι υπόλοιποι, πλην του Καραγκιόζη.

Στην σκέψη μας ο Καραγκιόζης έχει χάσει την φυσιογνωμία του προ πολλού. Για τον Νεοέλληνα Καραγκιόζης είναι εκείνος που θέλει να παραστήσει κάποιον ανώτερο ή να παρουσιάσει κάτι αξιόλογο χωρίς επιτυχία με αποτέλεσμα να αυτογελοιοποιείται.

Σήμερα κανείς δεν θα αποκαλέσει Καραγκιόζη κάποιον κλέφτη ή άρπαγα ή λωποδύτη ή ψεύτη ή απατεώνα. Ίσως γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν βρισιά, όχι γι' αυτούς, αλλά για τον Καραγκιόζη, που με αυτά παλεύει τη φτώχεια του σε μια εποχή γενικότερης φτώχειας άγνωστης, ίσως, σε πολλούς σύγχρονους Καραγκιόζηδες.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΑΓΛΑΪΑ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΤΑΧΗΡ	
	ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ	
	ΓΕΡΟΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Προχωράει αργά σταματώντας κάθε λίγο, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Προχωράει επίσης αργά και, μόλις η μουσική σταματήσει, κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ (Πλησιάζοντας). Καλώς τον Χατζηαβάτη!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Τι κάνετε... είσθε καλά;

ΤΑΧΗΡ Καλά, Χατζηαβάτη... Εσύ... η φαμελιά σου;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, ας τα λέμε καλά, αφέντη μου... ας τα λέμε καλά. Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης... πώς έχει στην υγεία του;

ΤΑΧΗΡ Δόξα νά 'χει ο Γεραμπής... πάρα πολύ καλά!.. Δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πολύ χαίρομαι, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... πολύ χαίρομαι.

ΤΑΧΗΡ Νά 'σαι καλά, τζάνεμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Νομίζω έχει και τα γενέθλιά του αυτές τις μέρες... ή όχι;

ΤΑΧΗΡ Ναι, βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πω πω, γλέντι, που έχει να γίνει στο σαράι!..

ΤΑΧΗΡ Σώπα, βρε αδερφέ... τι γλέντι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, πώς... κάθε χρόνο δεν τα γιορτάζει;

ΤΑΧΗΡ Α, αυτό εννοείς; Εντάξει, εντάξει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, τι άλλο, άρχοντά μου... τίποτε πανηγύρια θα κάνει;

ΤΑΧΗΡ Ε, όχι βέβαια... Έτσι, ένα γλεντάκι εκεί πέρα για το καλό... χωρίς πολλά-πολλά... ξέρεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι! Μπράβο, μπράβο!..

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... (Προχωράει λίγο). Α... παραλίγο να το ξεχάσω... Είδες; Θα πρέπει να ειδοποιηθεί όλος ο κόσμος... και αυτό να γίνει το συντομότερο... πως ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης από εφέτος δεν θα δέχεται πεσκέσια για τα γενέθλιά του.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μη μου 'πείτε!.. Μα...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει. Σε άλλο τόνο). Κοίταξε, Χατζηαβάτη... μεταξύ μας κιόλας... έρχονται αυτοί που θέλουν να ευχηθούν στον Βεζίρη μας και φέρνουν, καλά να είναι οι άνθρωποι, διάφορα πράγματα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, αλίμονο... ξερά τα χέρια θα έρθουν;

ΤΑΧΗΡ Έτσι όπως τα φέρνουν όμως...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι εννοείτε;

ΤΑΧΗΡ Μπρε, τζάνεμ... όχι δηλαδή ότι κατηγορώ κανέναν... όμως, πάρε για παράδειγμα τον Βλαχογιώργο... φέρνει στον πασά ένα αρνί...

ωραίο, καλοψημένο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, ναι... πράγματι!

ΤΑΧΗΡ Αλλά...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά;

ΤΑΧΗΡ Στη σούβλα... έτσι όπως το βγάζει από τη φωτιά... το φέρνει. Ακάλυπτο, χωρίς ένα τύλιγμα, βρ' αδερφέ... κάτι για την σκόνη έστω.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... μάλιστα...

ΤΑΧΗΡ Το ίδιο και οι άλλοι.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, ναι... κατάλαβα.

ΤΑΧΗΡ Είναι να φάει κανείς μετά τέτοια πράγματα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α, πα πα πα πα πα πα!.. Τι λέτε;

ΤΑΧΗΡ Γι' αυτό ο πασάς αποφάσισε να ειδοποιηθούν οι πολίτες να μη φέρνουν φαγώσιμα ή ξέρω 'γώ τι, αφού έτσι κι αλλιώς για πέταμα πάνε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ενώ αν είναι συσκευασμένα ωραία... ε;

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, αλλά πώς... δεν γίνεται να 'πείς στον κόσμο: φέρτε το πεσκέσι, φέρτε το και συσκευασμένο ωραία... Γι' αυτό και πήρε την απόφαση που σου είπα. Κανένα πεσκέσι!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κανένα;

ΤΑΧΗΡ Κανένα!.. Άλλωστε, υπάρχει φαγητό για όλους... Σιγά τώρα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, αλίμονο!.. Όμως... μήπως δεν έρθει κανείς;

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ξέρω 'γώ; Σ' αυτές τις περιπτώσεις, αφέντη μου, το πεσκέσι συνηθίζεται.

ΤΑΧΗΡ (Σκεπτικός). Ναι, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Νά 'ρθει κάποιος έτσι... με άδεια χέρια... χμ;

ΤΑΧΗΡ Δύσκολο, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πολύ δύσκολο... αδύνατο θα έλεγα!

ΤΑΧΗΡ Τώρα που το καλοσκεφτομαι... το θέμα θα πρέπει μάλλον να επανεξετασθεί.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Το αντιλαμβάνεστε;

ΤΑΧΗΡ Ναι, βέβαια... και μάλλον θα τα ξαναπούμε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μετά χαράς... όποτε θέλετε, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Εδώ στον φίλο σου πας;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε; Ναι... και μπορώ να περιμένω.

ΤΑΧΗΡ Α... ωραία! Να πεταχτώ κι εγώ μια στιγμή στον Βεζίρη μας και... (προχωράει λίγο προσπερνώντας τον Χατζηβατή) τα λέμε πάλι... Προς το παρόν, γεια... (Εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχέρ τον προσπερνάει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!..

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας ρίχνοντας ένα τραβηγμένο χασμουρητό). Α... χαχαχά... άσια... χα... (Βλέπει τον Χατζηαβάτη). Χα!.. Πέσαμε σε γνωστές φυσιογνωμίες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και πλησιάζει). Εδώ είσαι, Καραγκιόζη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ. Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ... τι εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... έρχεσαι εδώ ή περνούσες... δηλαδή πας κάπου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πού να πάω κι εγώ, ο ερίφης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού να πας κι εσύ... πού να πάω κι εγώ... έλα να σμίξουμε τα δυο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει). Για πες κάνα νέο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Ησυχία, τάξις και ασφάλεια και απενταρία καθ' άπασα την επικράτεια!.. (Σε άλλο τόνο). Τα δικά σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μίλαγα πριν λίγο με τον αφέντη τον Ταχήρ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Και τι λέγατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, για τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη, που έχει τα γενέθλιά του αυτές τις μέρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... πάλι θα την πετσώσουνε μερικοί-μερικοί!.. Ε; Πάλι θα ντερλικώσουνε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ζηλεύεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... σαν παιδί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι παιδί, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, Χατζατζαράκο μου... άμα τρώνε οι άλλοι δίπλα κι εσύ σκουπίζεσαι, και παιδί να μην είσαι, ζηλεύεις, θεμά το γονιό του... Έτσι δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ματάκια μου... αλλά και τι να γίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι ακριβώς λέγατε, ρε, με τον Ταχήνη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι... μου έλεγε πως ο Βεζιρης αποφάσισε να μη δέχεται από εφέτος πεσκέσια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μη δέχεται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... γιατί έτσι όπως τα πηγαίνουν, λέει... δεν είναι για φαί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι για φαί... αλλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ξέρω... πάντως για φαί δεν του κάνουν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τόσα χρόνια του κάνανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έλα, ντε!.. Και όποιος, λέει, θέλει να πάει, μπορεί να πάει και χωρίς πεσκέσι... Υπάρχει αρκετό φαγητό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό δεν είναι κακό... Έτσι είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά ποιος θα πάει, βρε ματάκια μου, έτσι με άδεια χέρια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε μουά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ; Τρομάρα σου... Βρε, εσύ και με γεμάτα τα χέρια να πας, θα σε διώξουνε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Θα με διώξουνε, ε; Τότε, (τον χτυπάει) βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οχ... οχ!.. (Κάνει λίγο πίσω). Γιατί με χτυπάς... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί γόρευε τι τους έχεις ειπωμένο για μένα, εκεί που μπαινοβγαίνεις κάθε τρεις και λίγο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ; (Τον πλησιάζει πάλι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' ποιος... τ' αβγό; Έχεις γίνει πα... άνθρωπος του σαραγιού... Ήθελα νά 'ξερα: τι παρτίδες έχεις εσύ με τον Ταχήνη και τους άλλους; Πού κολλάει η λαϊκάντζα με την αριστοκρατία... δεν μου λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ δεν είμαι λαϊκάντζα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι είσαι... αριστοκράτης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, κατάλαβα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χαφιές είσαι... και σπιούνος και καταδότης!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τί 'ν' αυτά που λες; Τρελάθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ τι λέω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξεράδια σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αιιά... κάτσε καλά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακούς εκεί... σπιούνος και καταδότης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και χαφιές!.. Και ρουφιάνος... το ξέχασα! Έτσι δεν λένε αυτούς που πάνε και λένε διάφορα σε βάρος άλλων;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι είπα 'γώ σε βάρος σου, τρομάρα σου; Και στο κάτω-κάτω... εμένα περιμένανε να τους 'πώ για τη μούρη σου; Σε όλα τα Αστυνομικά Τμήματα έχεις φάκελο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι σε όλα... όχι σε όλα!.. (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι... ξέχασα... σε κάνα-δύο καινούρια δεν έχεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει άγρια, ενώ τεντώνει το μακρύ του χέρι πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη... με πρόσβαλες μ' αυτά που μου 'πες... οφείλεις να ανακαλέσεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, εσύ, ρε, δεν με πρόσβαλες; (Μαζεύει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ βέβαια... Δεν είπες πως θα με διώχνανε από το σαράι, ακόμη και με γεράτα τα χέρια αν πήγαινα; Μμ; Αυτό δεν είπες, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία, ανακαλώ... δεν δοκιμάζεις να πιάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνοντας το χέρι του). Από τη μια ανακαλείς... (τον χτυπάει) κι από την άλλη επιμένεις, βρομερέ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατάει). Οχ... οχ... Ουχ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Εσένα, ρε... δεν έπρεπε να σε λένε Χατζηαβάτη... Χατζηαπάτη έπρεπε να σε λένε... Χατζηαπάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... βγάλ' τη σκούφια σου και βάρα μας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το χέρι του ξεροβήχοντας άγρια).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Οπισθοχωρεί έντρομος).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απειλητικά). Μμ!.. (Κατεβάζει το χέρι του. Μικρή σιγή). Και τελικά... τι έγινε... τι είπατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει πάλι). Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με τον Ταχήνη, ρε... τι είπατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, αυτό που σου 'πα, βρε... ότι ο πασάς δεν θέλει οι επισκέπτες του να του πηγαίνουν πεσκέσια... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άμα του πάνε... θα τους διώξει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κοίταξε... το θέμα είναι άλλο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει λίγο πίσω, λίγο 'μπρός). Για λέγε, για λέγε

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να, δηλαδή... όπως τα πηγαίνουν... πώς να σου το 'πώ... δεν μπορεί να είναι και καλοδεχούμενα από ένα Βεζίρη. Για να καταλάβεις.. ψήνει, ας 'πούμε, ο Μπαρμπαγιώργος ένα αρνί... Ε, όπως είναι, το φορτώνεται και το πάει... ξεσκέπαστο. Κατάλαβες; Ε, δεν είναι ωραίο πράγμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επειδή είναι ξεσκέπαστο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς. Ενώ, τυλιγμένο έτσι κάπως όμορφα, θα μπορούσε να είναι ένα υπέροχο πεσκέσι. Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... Άντε πες το του Μπαρμπαγιώργου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χμ... Αυτό είπα κι εγώ στον αφέντη τον Ταχήρ... και πάει να το ξανακουβεντιάσουνε με τον πασά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, προβλήματα που έχει ο κόσμος... Άκου', λέει, είναι ξεσκέπαστο το αρνί... Καλά, και γιατί, ρε, δεν τού 'λεγες το άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα ξεσκέπαστα, που δεν ταιριάζουν σ' ένα πασά, να τα μοιράζουνε στους φτωχούς... Σε μένα, ας 'πούμε... σε σένα... Ξανά σε μένα... Μετά, πάλι σε μένα... Μμ... τι λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θα του το ειπώ κι αν θέλει... Μπα, τρομάρα σου... Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αν ήταν τελικά να πάνε στους φτωχούς, γιατί να τα πάνε πρώτα στον πασά και να μη τα δώσουνε κατ' ευθείαν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε συ... εσύ έχεις μυαλό, ρε!.. (Σηκώνει το χέρι του). Αλλά φορές τη σκούφια και δεν σου φαίνεται...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνοντας πίσω). Έλα, έλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζει το χέρι του. Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ξαναπλησιάζει). Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε συ... καλά, ε; Έχεις πολύ μυαλό... (σηκώνει πάλι το χέρι του) δεν παίζεσαι... Ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνοντας πάλι πίσω.). Έλα τώρα, σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζει το χέρι του. Ξεροβήχει πάλι).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ξαναπλησιάζει). Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε συ... (Σηκώνει πάλι το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνοντας πάλι πίσω. Φανερά εκνευρισμένος). Μα τώρα... σταμάτα επί τέλους!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζει το χέρι του). Λοιπόν...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ξαναπλησιάζει. Ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει λίγο το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνοντας πίσω.). Ααά... δεν υποφέρεσαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου 'πώ θέλω, ρε... (Κατεβάζει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Πλησιάζει). Τι θες να μου 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν... λέμε τώρα, ε; Αν αυτά τα πεσκέσια, ρε... που τα πάνε στον πατοά έτσι ξεσκέπαστα... ατύλιχτα... τέλος πάντων, όπως... Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε... τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν... λέμε, ε; Αν περνάγανε πρώτα από 'δώ πέρα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή... πού εδώ πέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ... στην παράγκα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί; Δεν καταλαβαίνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα' να 'δεις... έχω μέσα το τραπέζι που τρώμε... σπάνια το χρησιμοποιούμε... θα το κάνουμε πάγκο... Θα βρούμε και χαρτιά περιτυλίγματος... τίποτε κουτάκια... ακόμη και κορδελίτσες έτσι... χρωματιστές, ωραιές!.. Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να κάνουμε συσκευασίες, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... πώς σου φαίνεται;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Καλά ακούγεται... αλλά αυτό εννοείς ή... (με νόημα) ξέρω 'γώ τι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό, αυτό!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σίγουρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... τι άλλο; Αφού η δουλειά θα γίνεται επί τόπου... Μας φέρνει κάποιος το... το πράμα του... του το τυλίγουμε εμείς ωραία-ωραία... το παίρνει μετά σαν κύριος και πάει στη δουλειά του. Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άμα είν' έτσι όπως τα λες, δεν θά 'ναι κι άσχημο... να βγάλουμε καμιά δεκαρίτσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... δεν πάμε και για καζάντι, ρε. Άλλωστε, δεν έχει και κάθε μέρα τα γενέθλιά του ο πατοάς, για να λύσουμε, ξέρω 'γώ, το πρόβλημά μας.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ακριβώς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά, όπως καταλαβαίνεις... η δουλειά χρειάζεται οργάνωση... (με στόμφο) σφαιρική...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε; Ναι... όποσδήποτε... σφαιρική, σφαιρική!.. Έτσι. (Μικρή σιγή). Λοιπόν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σχεδόν ταυτόχρονα). Λοιπόν... (Σταματάει για να μιλήσει ο Χατζηαβάτης). Α... λέγε, λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι... εσύ λέγε!.. Σκέφτηκες κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να... έλεγα... αυτό... μμ... Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να, μωρέ ματάκια μου... λέω να βρίσκω εγώ όσους ξέρω ότι πηγαίνουν στον πασά και να τους λέω... μάλλον να τους βάζω την ιδέα, έτσι με... με τρόπο... να περνάνε από την παράγκα...

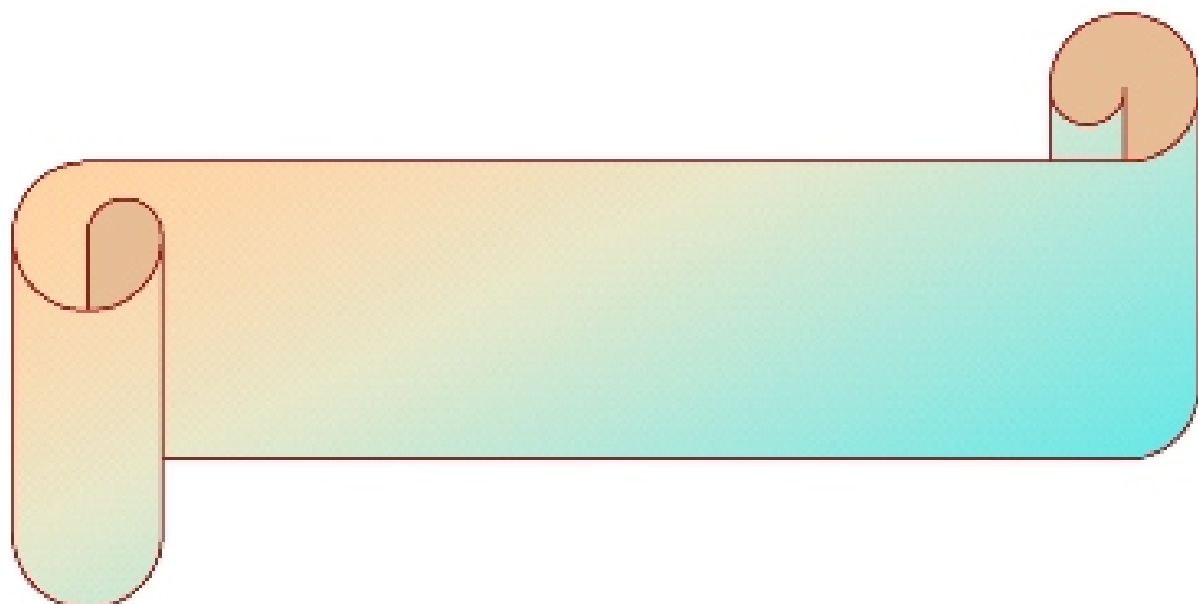
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Ναι, με τρόπο... νά έρχονται εδώ κι εγώ θα τους τα συσκευάζω ωραία-ωραία... με τους φιόγκους τους εκεί πέρα... Μμ; Αφού ο πασάς τα θέλει τα πεσκέσια συσκευασμένα... θα τα έχει!.. Και μάλιστα σε συσκευασία δώρου... Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο, ματάκια μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κορδώνεται). Όχι, παίζουμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Δεν μου λες... δεν πάμε να καθίσουμε λίγο μέσα... έχω ειπεί στον αφέντη τον Ταχήρ, βρε, ότι θα είμαι εδώ, αν με χρειασθεί, ξέρω 'γώ, για κάτι... Ε; Πάμε, να μην ξεροσταλιάζουμε εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν πάμε; Έλα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας ακολουθούμενος από τον Χατζηαβάτη).

Σκηνή Γ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει λίγο. Κατόπιν στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Αυτό που μου λέγεις, Ταχήρ, δεν το καταλαβαίνω. Εγώ πιστεύω το αντίθετο... τι να ειπώ...

ΤΑΧΗΡ Ότι δηλαδή χωρίς πεσκέσι, θα έρθουν περισσότεροι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ακριβώς... και μάλιστα πολύ περισσότεροι. Γιατί δεν είναι λίγοι, φαντάζομαι, εκείνοι που δεν έχουν, βρε αδερφέ, κάτι να φέρουν και γι' αυτό δεν έρχονται.

ΤΑΧΗΡ Χμ... έτσι όπως το θέτετε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, έτσι είναι!.. Γι' αυτό λέω να καταργηθεί στο εξής το πεσκέσι... Να μπορεί δηλαδή ο καθένας να περάσει από το σαράι, να πάρει ένα μεζέ, ένα γλυκό... να πει ένα ποτήρι κρασί στην υγεία του Βεζίρη, χωρίς να είναι απαραίτητο το πεσκέσι.

ΤΑΧΗΡ Αν όμως... λέω αν... έλθουν και κάποιοι που ως τώρα, όπως λέτε, δεν ερχόντουσαν, επειδή ακριβώς δεν είχαν κάτι να φέρουν... μήπως αυτό στενοχωρήσει άλλους;

ΒΕΖΙΡΗΣ Κάποιους απ' αυτούς που ερχόντουσαν ως τώρα θες να 'πείς;

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι... Όσο νά 'ναι... θα νοιώσουνε στο ίδιο καζάνι με, ας 'πούμε, παρακατιανούς... Δεν είν' έτσι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ; Ξέρω κι εγώ, τζάνεμ; (Σε άλλο τόνο). Πάντως, δεν τα θέλω τα πεσκέσια! Τώρα, τι να λέμε; Αφού τα πετάμε. Τι, ίσα για την φασαρία;

ΤΑΧΗΡ Μήπως να τα στέλναμε, ξέρω 'γώ, σε τίποτα φτωχούς, πασά μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι αυτό το είχαμε συζητήσει παλιά και το είχαμε απορρίψει. (Σε άλλο τόνο). Άσε... λέω να ζητήσουμε και μια γυναικεία γνώμη. Άντε πες να ειδοποιήσουνε την κόρη μου την Φατμέ να έλθει εδώ... κι εσύ κάνε καμιά άλλη σου δουλειά, αν έχεις... Και θα σε ξανακαλέσω εγώ.

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως!.. Αμέσως... Σας προσκυνώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Μονολογεί προχωρώντας αργά-αργά). Ε, μπелάς και με τα πεσκέσια... Δεν μας φτάνουν τόσα άλλα; (Στρέφει και προχωράει προς την καλόβα). Να τὰ 'φερναν τουλάχιστον κάπως προσεγμένα... θά 'ταν αλλιώς. (Σταματάει και στρέφει πάλι προς το σαράι). Για να ιδούμε.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Μόλις πλησιάσει τον Βεζίρη, κάνει τεμενά). Μπαμπά μου και Βεζίρη μου, σε προσκυνώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την!.. Σήκω επάνω, Φατμέ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σηκώνεται). Ο μπέης είπε να έλθω, γιατί με θέλεις κάτι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... Πρόκειται για κάποιο θέμα, όπου μάλλον χρειάζεται γυναικείο μυαλό, και θέλω την γνώμη σου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Με μεγάλη μου χαρά να σου την 'πώ!

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμ!.. Πρόκειται, τζάνεμ, γι' αυτά τα πεσκέσια... Ξέρεις, κάτι φαγώσιμα που φέρνουν αυτοί που έρχονται να μου ευχηθούν για τα γενέθλιά μου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Οι καημένοι... πού νά 'ξεραν ότι όλα αυτά πάνε για πέταμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Λέω να σταματήσει αυτό το βιολί... και σ' αυτό ακριβώς θα ήθελα την γνώμη σου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν είναι εύκολο να σταματήσει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό το γνωρίζω... αλλά πρέπει, τζάνεμ, να βρεθεί κάποιος τρόπος.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Θέλουμε δηλαδή, να έρχονται οι επισκέπτες χωρίς πεσκέσι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χωρίς!.. Εκτός εάν είναι τυλιγμένο προσεκτικά.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πολύ φοβάμαι πως και το ένα και το άλλο θα είναι προσβολή γι' αυτούς... και πώς να βγει διαταγή για κάτι τέτοιο; Δε... δεν θά είν' ωραίο, πασά μου!

ΒΕΖΙΡΗΣ Και τι κάνουμε, παιδί μου; Το αφήνουμε το πράγμα έτσι όπως έχει με όλη αυτή τη φασαρία που μας δημιουργεί; Άντε, να τα μαζέψεις... άντε, να τα έχεις κάπου φυλαγμένα... άντε, λίγα-λίγα να τα 'ξαποστέλνεις... και κρυφά, να μη μας πάρουνε είδηση. Μα τον Αλλάχ... σκέφτομαι ακόμη και να μην ξανακάνω γιορτή για τα γενέθλιά μου!.. Άμα πια... αρκετά.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... όχι απελπισίες, Βεζίρη μου... κάτι θα σκεφτούμε. Κάτι θα γίνει στο τέλος και όλα θα έλθουν όπως τα θέλεις... Κάτι θα γίνει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μόνο, να μην αργήσουμε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Οποσδήποτε κάποιος χρόνος μας χρειάζεται... γιατί, όπως και η αφεντιά σου το γνωρίζει καλύτερα, κάτι που δεν αλλάζει με μια διαταγή... μπορεί να αλλάξει με μια πολύ καλή προπαγάνδα μόνο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, ναι!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κι αυτό, Βεζίρη μου, παίρνει κάποιο χρόνο... Έτσι δεν είναι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ναι, κόρη μου...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Για εφέτος, κατά την γνώμη μου, είναι ήδη αργά... δεν προλαβαίνουμε ν' αλλάξουμε κάτι... Τέλος πάντων... δύσκολο, πασά μου!

ΒΕΖΙΡΗΣ Το πολύ-πολύ να δεχθούμε και εφέτος τα πεσκέσια όπως τα φέρνουνε... και αμέσως μετά ξεκινάει η προπαγάνδα για την άλλη φορά.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Οπότε, μέχρι τα επόμενα γενέθλιά σου, Βεζίρη μου... θα έχει λυθεί το θέμα. Εκτός και αν σκεφθούμε κάτι άλλο... και λυθεί τώρα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Να ιδούμε... Πήγαινε τώρα μέσα και πες να έλθει ο Ταχίρ εδώ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, ναι, μπαμπά μου... αμέσως! (Κάνει μικρό τεμενά). Προσκυνώ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Ε'

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο καλό, παιδί μου... (Προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς την καλύβα. Προχωράει πάλι λίγο και μετά στρέφει προς το σαράι. Μονολογεί). Προπαγάνδα... Χμ... μεγάλη υπόθεση η προπαγάνδα!..

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Βεζίρη μου... σας προσκυνώ και πάλι. Με ζητήσατε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Σας έδωσε καμιά καλή ιδέα η Φατμέ χανούμ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... (Με στόμφο). Προπαγάνδα!..

ΤΑΧΗΡ Προπαγάνδα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ακριβώς! Με μια καλή προπαγάνδα... ή φέρνουν πεσκέσι προσεγμένο... ή δεν φέρνουν τίποτε και παρεξήγηση μηδέν. Μμ; Τι λες;

ΤΑΧΗΡ Θέλει χρόνο...

ΒΕΖΙΡΗΣ Οποσδήποτε.

ΤΑΧΗΡ Οπότε για τελάλη, που λέγαμε... γιοκ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, βέβαια... τελάλης γιοκ!.. Αλλά, βρες αυτόν τον φίλο μας.

ΤΑΧΗΡ Τον Χατζηαβάτη;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... τον τελάλη... Βάλ' τονε ν' αρχίσει την προπαγάνδα από τώρα. Αυτός είναι ό,τι 'πείς γι' αυτή τη δουλειά!..

ΤΑΧΗΡ Α... ναι, βέβαια... βέβαια!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Δώσ' του 'κει πέρα και τίποτε παράδες... μπόλικους, να βρει και κάναν άλλον... και θα γίνει ωραία η δουλειά μας.

ΤΑΧΗΡ Αυτό να λέγεται!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ναι... Έτσι! (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... σε χαιρετώ... (Τον προσπερνάει και εξέρχεται αργά προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζιρης προσπερνάει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, πασά μου... Στο καλό! (Στρέφει πάλι προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ: ο Χατζηαβάτης είναι ακόμη εδώ πέρα; (Πλησιάζει την καλύβα και χτυπάει την πόρτα).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χτύπησε η πόρτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... για κοίτα', μήπως είναι ο Ταχήνης...

ΤΑΧΗΡ (Ξαναχτυπάει την πόρτα και φωνάζει κάνοντας λίγο πίσω). Ο Ταχέρ εφέντης είμαι... Είναι μέσα ο Χατζηαβάτης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Μπέη μου, σας προσκυνώ και πάλι ο καημένος.

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν, Χατζηαβάτη, άκουσε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει τον Ταχέρ). Ακούω, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Ε... η απόφαση του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη, που λέγαμε, άλλαξε κάπως.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άλλαξε;

ΤΑΧΗΡ Ναι... δεν θα χρειασθεί να τελαλήσεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει.

ΤΑΧΗΡ Θα χρειασθεί όμως να κάνεις κάτι άλλο... και θα πληρωθείς εξίσου καλά. Μπορεί και καλύτερα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε, αφέντη μου... γης, γεφύρι να γενώ για να περάσετε... και τα δυο μου ματάκια να βγάλω για σας!..

ΤΑΧΗΡ Άκουσε... αυτούς που έρχονται στο σαράι για τα γενέθλια του Βεζίρη μας τους γνωρίζεις... δεν είναι έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... τους πιο πολλούς...

ΤΑΧΗΡ Ωραία!.. Θα βρεις, λοιπόν, κάποιον τρόπο να τους πλησιάσεις έναν-έναν και να τους βάλεις την ιδέα: τα πεσκέσια που φέρνουν στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη, να τα τοποθετούν, ξέρω 'γώ, σε κάποια συσκευασία. Όχι έτσι ακάλυπτα. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς... κατάλαβα.

ΤΑΧΗΡ Ε... μπορείς να τους λες πως ο πασάς αυτό θα το θεωρήσει πιο σπουδαίο κι απ' το ίδιο το πεσκέσι και θα το εκτιμήσει ιδιαίτερα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να τους λέω και πως, αν δεν τους είναι εύκολο να τα

τοποθετούν έτσι σε ωραία συσκευασία, μπορούν να έρχονται και χωρίς πεσκέσι... ότι δηλαδή δεν θα τους παρεξηγήσει ο πολυχρονεμένος μας;

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως... Γιατί όχι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... ωραία!..

ΤΑΧΗΡ Και κάτι ακόμη: αν έχεις και κάποιον άλλον που μπορεί να βοηθήσει, βρες τον και καθοδήγησέ τον, για να πλησιάσουμε όσο πιο πολλούς γίνεται.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, βέβαια!..

ΤΑΧΗΡ Εννοείται ότι θα πληρωθείτε καλά και οι δύο.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ποιος μίλησε για πληρωμή, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά). Έλα!.. (Βγάζοντας χρήματα). Πάρε εδώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι πράμα;

ΤΑΧΗΡ Μια προκαταβολή... (του δίνει τα χρήματα) και ανάλογα με το αποτέλεσμα... καταλαβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα, δεν ήταν ανάγκη...

ΤΑΧΗΡ (Σαν διαταγή). Πάρ' τα, σου είπα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, αφού επιμένετε, μπέη μου... (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του).

ΤΑΧΗΡ Πρόσεξε... θέλω καλή δουλειά. Θα βάλεις όλη σου την τέχνη και όλη σου την διπλωματία, για να έχουμε το αποτέλεσμα που ζητάμε. Έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μείνετε ήσυχος, μπέη μου... θα βάλω τα δυνατά μου.

ΤΑΧΗΡ Α... μπράβο!.. Σε χαιρετώ, λοιπόν... (στρέφει προς το σαράι) και θα τα ξαναπούμε... (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Στο καλό, αφέντη Ταχήρ... στο καλό!.. Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας... (Στρέφει προς την καλύβα).

Σκηνή Ζ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Τι έγινε, ρε μαλαγάνα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας). Καραγκιόζη μου... φτου σου... και φτου μου!.. (Πιο δυνατά). Φτου σου... και φτου μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι από μένα άλλη μία: φτου σου... και φτου μου!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, γιατί φτυνόμαστε ντούμπλεξ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα, για να μη ματιαστούμε... Άνοιξε η τύχη μας, ματάκια μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άνοιξε, ε; Μωρέ, μπράβο!.. Χα! Να βάλουμε, ρε, ένα πέταλο στο άνοιγμα, για να μην ξανακλείσει... αλλά πού να το βρούμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Που λες... τι μου είπε ο αφέντης ο Ταχέρ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σου είπε, τι σου είπε... να βγάλεις ντελάλη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται). Μμ... να βγάλεις... λόγο;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άλλο... άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... να... να βγάλεις το σκασμό; (Σε άλλο τόνο). Άντε, ρε, λέγε εκεί πέρα τι διάλο σου είπε... μ' έπρηξες...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μου είπε... δεν θα το πιστέψεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει απειλητικά). Ούτε εσύ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ, τι να μην πιστέψω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να μην πιστέψεις; Χα! Πως μπόρεσες κι άρπαξες τόσες μπουνιές μαζεμένες... (Σε άλλο τόνο). Άντε μίλα, ρε... μ' έσκασες... Ωώωρε, τι λιγούρα είσαι, αδερφάκι μου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Που λες, μου είπε να κάνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ακριβώς αυτό που είχα κατά νου να κάνω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... (Σε άλλο τόνο). Ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι είχα κατά νου να κάνω... τι λέγαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται κουνώντας το χέρι του). Μμ... μμ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Αρνητική κίνηση). Όχι!.. Δεν μου το ξαναλές με δικά σου λόγια;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε... τι είχα στο νου μου να κάνω... (πιο έντονα) τι λέγαμε πριν λίγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α...να πάνεις τους... τους αυτούς στο μπίρι-μπίρι... κι αυτοί νά 'ρχονται σε μένα να τους αυτώνω το... το αυτό τους... Αυτό;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπράβο... τα κατάφερες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... από ρητορική σκίζω. Αλλά κι εσύ, αδερφέ μου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ... τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μιλάμε, ρε, τόση ώρα... και ακόμη δεν μου είπες τι διάλο σου είπε ο Ταχήνης...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, αυτό βρε... Να τους πλησιάσω και να τους λέω πως ο πολυχρονεμένος μας Βεζιρης θα εκτιμήσει ιδιαίτερα... έτσι μου το είπε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... ιδιαίτερα, ε; Ποιο πράμα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το πεσκέσι που πηγαίνουν... να είναι έτσι σε καλή συσκευασία... Αυτό θα εκτιμήσει ιδιαίτερα... πιο πολύ κι από το ίδιο το πεσκέσι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι! Κι ακόμη... αν κάποιος δεν μπορεί να το πάει σε καλή συσκευασία, μπορεί να πάει και χωρίς πεσκέσι... δεν υπάρχει παρεξήγηση...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Τι λες, ρε... να πάει χωρίς πεσκέσι; Κι εμείς... τι δουλειά κάνουμε; Κάτσε καλά. Αυτό... αυτό να μην το λες!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν γίνεται να μην το λέω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό... πάει αυτό... τό 'κουσε η λογοκρισία... Ξέχνα το...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου!.. Άκου', λογοκρισία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Έντονα). Ναι!.. (Σε άλλο τόνο). Εκτός και αν το λες... στο μουλωχτό, ξέρεις εσύ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αμέ; Θα το λέω έτσι όπως είπες και καπάκι θα τους λέω το άλλο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο... ποιο άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ότι δηλαδή... άσχετα αν θα παρεξηγηθεί ή όχι... δεν είναι και πρόπον να πάει κάποιος να του κάνει επίσκεψη ξερά τα χέρια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είσ' εσύ μια μαλαγάνη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ (Με καμάρι). Ε... έχουμε κι εμείς, τέλος πάντων, τα προσόντα μας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι!.. Νά 'ξερεις και πέντε αράδες γράμματα, τρομάρα σου... δεν θα σου 'βγαινε κανένας.

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Μμ... μίλησε κι ο μορφομένος... Ο μορφομένος και ο παραμορφομένος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει για λίγο το χέρι του απειλητικά). Σκάσε, μη σε παραμορφώσω για τα καλά... χλεμπονιάρη!.. (Ξεροβήχει). Ορίστε μας.

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ (Απότομα). Α...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Οπισθοχωρεί ξαφνιασμένος). Τι 'ναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Δεν σου 'πα και το άλλο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει πάλι). Έχει κι άλλο;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Έχει, που έχει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλό ή κακό; (Με σπουδή και σε άλλο τόνο). Α... μη μου το χαλάσεις τώρα!

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Καλό; Το καλύτερο... Το είχα αφήσει για το τέλος και παραλίγο να το ξεχάσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας βήματα επί τόπου). Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Μού 'δωσε και χρήματα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Ταχήνης;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Ναι... προκαταβολή γι' αυτό που θα κάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, μπράβο!.. Πολλά;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Χμ!.. Αρκετά για ν' αγοράσουμε ό,τι υλικά θα μας χρειαστούν για τις συσκευασίες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λαδόκολλες και τέτοια, ε; Ξέρεις, ρε, απ' αυτά;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Τι να ξέρω δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι ακριβώς θα χρειαστούμε... πού τα πουλάνε... Έχεις υπόψη σου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θα βρω εγώ, έννοια σου!.. Θα σου φέρω και λίγο ασβέστη, για ν' ασπρίσεις εδώ γύρω... κι ένα κομμάτι μουσαμά, να το ρίξεις επάνω στο τραπέζι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, ρε μαλαγάνα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά κι ο αφέντης ο Ταχήρ, ματάκια μου... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... Νά 'ναι καλά ο χριστιανός!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, όχι και χριστιανός, τρομάρα σου... ο μπέης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χριστιανός; Άγιος!.. Ξέρω 'γώ, που σου λέω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εντάξει, λοιπόν... πάω τώρα και τα ξαναλέμε. Γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... στο καλό κι από πεζοδρόμιο!.. (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... (Εξέρχεται πίσω-πίσω με σκέρτσο προς την πλευρά της καλόβας του).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει λίγο. Μετά στρέφει και την κοιτάζει). Κοίτα' 'κει, φιλε μου, ωραία πού 'γινε η παράγκα, που την άσπρισα!.. Άλλο πράμα...

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά-αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις ακούει την μουσική στρέφει προς το σαράι). Αχά... ο αυτός... ο...

ΓΕΡΟΣ (Φωνάζει). Μάσαλα, Καραγκιόζη... μάσαλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φωνάζει επίσης). Μάσα καλά!.. Μάσα καλά!..

ΓΕΡΟΣ (Μόλις η μουσική σταματήσει, πλησιάζει). Γεια σου, μπρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει κι αυτός). Γεια σου και σένα!

ΓΕΡΟΣ Τι κάνεις, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, κύριε μελιτζάνε μ'... Η αφεντιά σου;

ΓΕΡΟΣ Καλά είμαι... καλά είμαι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς πάν' τα μπάνια... είχε κόσμο;

ΓΕΡΟΣ Μπάνια; Ποια μπάνια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν κάνεις μπάνια;

ΓΕΡΟΣ Πού... στη θάλασσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', πού... στη σκάφη;

ΓΕΡΟΣ Α... πα πα πα πα πα πα!.. Ξαναπάω εγώ στη θάλασσα; Ούτε πεθαμένος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί;

ΓΕΡΟΣ Την τελευταία φορά που πήγα, Καραγκιόζη... έπαθα δουλειά... Χουνέρι μεγάλο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες;

ΓΕΡΟΣ Δεν σ' τό 'χω ειπωμένο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έτυχε... Για λέγε, για λέγε...

ΓΕΡΟΣ Χα!.. Κόντεψα να πνιγώ... Τι κόντεψα; Πνίγηκα... το λένε!.. Ο Αλλάχ βοήθησε και βγήκα από τον πάτο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... είχες πιάσει πάτο;

ΓΕΡΟΣ Πάτο, λέει!.. (Σε άλλο τόνο). Μα καλά... δεν σ' τό 'χω ειπωμένο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, σου λέω!..

ΓΕΡΟΣ Περίεργο... πάνε πολλά χρόνια από τότε. Είχα πάει, που λες, για μπάνιο στη θάλασσα... μόνος μου. Μπήκα μέσα, όπως όλος ο κόσμος... ε, δεν πήγα και πολύ μακριά. Κάνω και μια έτσι να διώ αν πατώνω... πάτωνα... ε, έμεινα εκεί... Κοιτάζοντας για μια στιγμή να διώ την ακτή πόσο απέχει... βλέπω 'κει κάποιον που κολόμπαγε ανάσκελα... ένα χοντρό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ανάσκελα... δηλαδή πίσω-πίσω;

ΓΕΡΟΣ Ναι, πίσω-πίσω... και ερχότανε, που λες... ντουγκρού απάνω μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ντουγρού, ε;

ΓΕΡΟΣ Ντουγρού... Κάνω έτσι μία... να πάω παραπέρα, για να μην πέσει απάνω μου... και πάω σούμπιτος, Καραγκιόζη!.. Βάθος πολύ... φαίνεται πάταγα σε βράχο, ο ερίφης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ιιιι... Πώωωπω!.. Σοβαρά;

ΓΕΡΟΣ Ναι, αμέ; Κάνω, που λες, αμέσως μια προσπάθεια να βγω στην επιφάνεια... και 'κεί που κόντευα να βγω απάνω... πέρναγε ο χοντρός και όπως κολύμπιαγε και κλώτσαγε τα νερά... μου κοπανάει μία στο κεφάλι... συμρωχτή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Συμρωχτή, ε;

ΓΕΡΟΣ Ναι!.. Ζαλίστηκα... καταβούλιαξα... και το χειρότερο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχε και χειρότερο;

ΓΕΡΟΣ Αν είχε; Χα! Δεν ήξερα πια... ποιο είν' το πάνω, ποιο είν' το κάτω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αράν... χουνέρι!.. Και τι έκανες;

ΓΕΡΟΣ Ο Αλλάχ, Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Αλλάχ, ε;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ο Αλλάχ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... σ' άρπαξε και σ' έβγαλ' απάνω;

ΓΕΡΟΣ Όχι, όχι... Μού 'δωσε φώτιση! Κι εκεί που δεν ήξερα πούθε να κάνω... ψάχνω με τα χέρια μου και βρίσκω το βράχο... Κάπως κάνω, που λες, και σκαλώνω. Βέβαια, καταπληγώθηκα... ναι!.. Αλλά βγήκα στην επιφάνεια... Και κάθε φορά που το συλλογιέμαι... παίρνω βαθιές ανάσες... (παίρνει μια βαθιά αναπνοή) ακόμη και τώρα, τζάνεμ, που σου μιλάω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, κάτσε, να πάρω κι εγώ μία... (Παίρνει κι αυτός βαθιά αναπνοή). Ααά...

ΓΕΡΟΣ Εσύ... γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... έτσι όπως μου τά 'λεγες... κάπως μού 'ρθε!..

ΓΕΡΟΣ Ναι, ε; Κατάλαβες τώρα γιατί δεν πάω στη θάλασσα ελόγου μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, κατάλαβα, λέει;

ΓΕΡΟΣ Κι εσύ να μην πηγαίνεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να σου 'πώ... εγώ και που πάω... μένω απ' έξω, δε...

ΓΕΡΟΣ Αυτά, που λες, τα δικά μου, Καραγκιόζη... Τα δικά σου; Βλέπω άσπρισες την παράγκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι!.. Είδες τι ωραία που έγινε;

ΓΕΡΟΣ Κάτι ετοιμάζεις μού 'λεγε ο Χατζηαβάτης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα... σου το πρόφτασε κιόλας;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... συναντηθήκαμε πριν λίγο, όπως ερχόμουνα, και μου τά 'πε. Ε, του είπα κι εγώ ότι... ότι δεν έχει νόημα αυτό που λες να κάνεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, τι, τι τι τι τι τι τι τι τι τι; Τι έκαμε, λέει;

ΓΕΡΟΣ Μα, τζάνεμ... εσύ... εσύ είσαι έξυπνος άνθρωπος... Τι διαφορά βρίσκεις στο να έρθει ένα πεσκέσι χωρίς συσκευασία ως εδώ από το να πάει μέχρι δίπλα... δηλαδή στο σαράι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν έχει;

ΓΕΡΟΣ Όχι βέβαια!.. Ποια είναι η διαφορά; Έτσι κι αλλιώς... τον πολύ δρόμο τον κάνει χωρίς συσκευασία... Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το κεφάλι του). Τώρα...

ΓΕΡΟΣ Άκουσε, Καραγκιόζη... αντί να κάθεται εδώ πέρα και να τους περιμένεις και μπορεί να σου πέσουνε και όλοι μαζεμένοι... κάνεις εσύ μια περαντζάδα και τους τα ετοιμάζεις επί τόπου... (Σε άλλο τόνο). Και πού είσαι... άλλη αμοιβή θα πάρεις, αν την κάνεις τη δουλειά εδώ, κι άλλη, αν πας στο σπίτι... Ο μπαρμπέρης παίρνει τα διπλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όταν πηγαίνει στο σπίτι; Γι' άκού', φίλε μου... Διπλή ταρίφα, που λέμε, ε;

ΓΕΡΟΣ Ναι, αλλά... τι; Έτσι να το κάνεις κι εσύ... Ναι, ναι!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, φεύγω... και κανόνισε όπως σου είπα... Εγώ πάντως θα σε περιμένω. (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Εντάξει; Α... μπράβο!.. Άντε, γεια... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Γεια σου... στο καλό να πας!.. (Στρέφει προς το σαράι. Μονολογεί). Εντάξει, λέει... Και πάρα τάξει. Μονάχα, να βρω τον Χατζατζάρη, για να συνεννοηθούμε... τα πλάνα αλλάζουνε... Τζάμπα που έβαψα και την παράγκα... (Στρέφει πάλι προς την καλύβα). Αλλά έγινε και πολύ ωραία... (Με θαυμασμό). Μμ!.. (Στρέφει πάλι προς το σαράι). Ούτε πέρ'σι έτσι... (Βλέποντας τον Χατζηαβάτη). Αχά... καλώς τη μεγάλη σαρακοστή!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει γρήγορα). Τι έγινε, βρε; Τι λέγατε τόση ώρα με τον Σαμπάν αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα! Ο Μπάμιας κι αβγάς, Χατζατζαράκο μου... έχει, μου φαίνεται... περισσότερο μυσλό απ' όσο έχουμε εμείς μαζί και οι δύο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σου είπε την γνώμη του για τη δουλειά, που λέμε... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου την είπε... κανονικά... έννοια σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ντε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τα παρατάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό με τίποτα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα αλλάξουμε γραμμή πλεύσεως...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... αυτό, μωρέ, που λέει ο αβγάς... Δεν γίνεται αλλιώς!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι... θα πηγαίνεις εσύ στα σπίτια; Και... και θα τους προλάβεις, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όσους προλάβω... Για πόσους μιλάμε, ρε, δεν μου λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ, βρε, πόσους προλαβαίνεις... Εγώ σου βρίσκω και πενήντα κι εκατό... Τους προλαβαίνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Άμα βάλω επιστημονική... Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, τρομάρα σου... τι επιστημονική; Εδώ, μέσα σε πέντ' έξι ώρες, πρέπει να περάσεις απ' όλους τους μαχαλάδες κι από κάμποσα χωριά... θα τα καταφέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... να νοικιάσουμε ένα ποδήλατο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις να καβαλάς ποδήλατο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση κεφαλιού). Όχι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ευκαιρία να μάθω, ρε... που μ' αρέσει κιόλας!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άστο καλύτερα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι δύσκολο, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'; Άσε που για να το συνηθίσεις... θέλει χρόνο πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τέλος πάντων, πολύ... λίγο... πότε να προλάβεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κρίμα, ρε Χατζατζάρη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Μικρή σιγή). Αλλά... είναι και το άλλο, ματάκια μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιό;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποιος θα νοικιάσει ποδήλατο σ' εσένα... δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Θεε να 'πεις ότι... ξέρω 'γώ... Μμ... αυτό; (Τεντώνει το χέρι του πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εμ'; Δεν είσαι και λιγάκι αξιοπρεπής, τρομάρα σου... λιγάκι αξιοτίμος... αξιοσέβαστος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως εσύ... ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ακριβώς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χτυπώντας τον). Ε... άξιος ο μισθός σου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί, βρε, με χτυπάς... ε; Άέ' να χαθείς από 'κει!.. Ωωώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν πας να το νοικιάσεις εσύ, ρε λόρδε... και να μου το δώσεις εμένα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Για να μην τσακιστείς, τρομάρα σου!.. Αφού είσαι άσχετος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για κάτσε καλά, χατζησουσιά... γιατί θά 'χουμε καρπαζοθύελλα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λοιπόν, τέρμα... με τα πόδια θα πηγαίνεις. Άλλωστε γρήγορος είσαι... Πες, τέλος πάντων, πως σε κυνηγάνε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Αυτό είναι καρφί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι, τρόπος του λέγειν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... είπα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πες μου, λοιπόν... με τα πόδια πόσους θα μπορέσεις να προλάβεις, για να κανονίσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε... εξαρτάται και για ποιους μιλάμε, ρε... δεν είναι έτοι; Μένουνε εδώ γύρω ή κάπου μαζεμένοι ή μπιτι σκόρπιοι; Γι' αυτό ξεκίνα εσύ και τ' απογοιματάκι πάλι τα λέμε. Να ιδούμε: θα έχουμε

επιτυχία... ή τι είχαμε, τι χάσαμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πολύ ωραία, λοιπόν... Πηγαίνω τώρα εγώ... και θα τα ξαναπούμε... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Αντίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σταματάει). Τι έκαμε, λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω: το απόγευμα εδώ και οι δύο...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, το είπαμε, ντε!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ!.. Ξέρω 'γώ; (Στρέφει προς την καλύβα και την καμαρώνει). Καλά, μιλάμε... Ε; Έγινε... παλάτι έγινε!.. Τσσ...

Σκηνή Γ'

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τρέχει προς τον Καραγκιόζη). Μπαμπάκο, μπαμπάκο... τάτσε μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Τι, ρε... τι τρέχει;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Τάτσε μου, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι να σου τάξω; Ένα σβίγκο!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Τί 'ναι 'φτούνο... τλώγεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... βέβαια!.. Γλύκισμα είναι... (Μικρή σιγή). Έτσι νομίζω δηλαδή... (Στο κοινό). Τώρα... αν είναι κανένα εργαλείο χειρός...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Έ θέλω μπίγκο... μπιτσικότα θέλω. 'Α μου πάλεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπιτσικότα; Μπιτσικότα!.. (Στο κοινό). Μπιτσικότα θέλει να 'πεί... (Στον Πιρικόγκο). Και βέβαια θα σου πάρω... Θα μου 'πείς;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ο πολυχρονεμένος μας... τσέλεις, ο Βεζίλης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς τον είπες... πώς τον είπες;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ο Βεζίλης, λε... 'ατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το άλλο... το άλλο...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Πολυχρονεμένος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... αλλά, να το λες καλά... ε; Πολυχρονεμένος, όχι πολυχωνεμένος... Είναι άλλο το ένα, άλλο το άλλο...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Αφού εν μπολώ, λε... χαζέ!.. Είμαι μικρός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μικρός είσαι, ε; Τρομάρα μου!.. Για πες μου τώρα: τι έκανε ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Έν έκανε... θα κάνει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε... τι θα κάνει;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Γιολτή!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιορτή για τα γενέθλιά του;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ναι... το τσέλεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά δεν ξέρω πότε. Εσύ... ξέρεις πότε... ποια μέρα;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Αρέ; 'Α κάνει... 'α κάνει όχι άβολο... την άλλη μέλα. Μμ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα. Όχι άβολο... μεθάβολο!.. (Ξαφνικά σε

άλλο τόνο). Τι... τι έκαμε, λέει;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ναι, από... Από που είπες. Μου το είπε ο τηλός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος... ο Βεληγκέκας;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ναι, ναι... Μού 'πε να πάω 'κεί να μου δώσει να φάω... Αμέ, αμέ... είμαστε φίλοι. Όχι σαν κι εσένα... που όλο... όλο σε βαλάει... χαζούλιακα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, παιδί... να, μάλαμα!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Τα μπιτσικότα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Μπιτσικότα... μεθάβολο!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Γκρινιάζει). Μμμ!.. Τσοματούρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου λέω ψέματα!.. Μεθαύριο θα έχω λεφτά και θα σου πάρω.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ 'Ντάτσει, πάω 'α παίτσω... (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα', ρε, αν 'δεις το Χατζατζάρη... πες του για τα γενέθλια του Βεζίρη, ότι είναι μεθαύριο... Θα του το 'πείς;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να στρέψει). Αμέ, αμέ; Άμα τον 'δώ, 'α του το 'πώ... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ρε, το μπόμπιρα! Χα!.. Έγινε κι αυτός νοματαίος... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

Σκηνή Δ'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική με κλαρίνο, χορεύοντας άτσαλα). Α... ρε, λάλα το, αηδόνι μ', λάλα το!.. (Σφυριζει δυο φορές κλέφτικα). Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος.. Όσοχ-όπ'!.. (Σφυριζει άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χώρις να φαίνεται). Τι έγινε, ρε... τι φασαρία είναι αυτή απ' όξω; Μμ; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αχά... Όπασα... Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!.. (Αρχίζει κι αυτός να χορεύει).

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει χωρίς να στρέψει). Όμπλατς!.. Γεια σ', Καραγκιόζη... Γεια σ' αλεπουδοτόμαρο... Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σνταβρρρ!.. Σνταβρρρ!.. Σνταβρρρ!.. Όπλες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χορεύοντας). Μπαμ... μπαμ... μπαμ... Όπασά!.. Ε, ρε, καήκαμε σαν ρούμπελο... Οχ... Όξω φτώχεια, μέσα λόρδα!... Όπα, μωρέ!.. Όπ'! (Σκουντάει τον Μπαρμπαγιώργο). Γιατί χορεύουμε, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γούστο μας κι καπέλο μας... Αχάει!.. (Σφουρίζει πάλι). Οοοχ-όπ!.. (Σε λίγο η μουσική σταματάει. Σταματάει και αυτός τον χορό και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Ασαχά... με τις υγείες μας!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άιντε... και καλά σαράντα!.. (Σταματάει να χορεύει). Μπαρμπούλη μου, τι μου κάνεις... είσαι καλά; Αλλά, δεν βλέπω μόνος μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλά είμαι, ρε αμάλλιαγο... ελόγου σου; Είσι καλά, πιδί μ', ή να βάλου τις φωνάρες... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμαι κι εγώ... Για πού το 'βαλες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... είχα μια δουλούλα εδώ, ε... παραπέρα... κι είπα ατός μου: ουρέ, δεν περνάου να ιδώ τι κάνει 'κείν' του έρμο τ' ανηψούδι μ'... ε, να του δώκου, μαθές, κι μια πιντάρα, απ' την έχου φυλαγμένη; (Βγάζει από το σελάχι χρήματα και του δίνει). Άει, πάρ' τη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέρ' τη!.. (Την παίρνει και τη βάζει στην τσέπη του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν μ' λες, καλό μ'... μπας κι αγρίκησες πότε έχει ου κυρ-τρανός τα γεννητούρια του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γελάει). Τα γεννητούρια του;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Καταφατικά). Μμμμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ... να γίνεις και που σε μάθαινε... Μήπως θες να 'πείς γενέθλια;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναι, γεια σ', απ' αυτοόνο... Ξερ'ς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεθαύριο... γιατί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Του πανταστέλνου ιέν' αρνί πεσκέσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, ξέρω... ξέρω. Του το στέλνεις ή μόνος σου το πας;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Ατός μου το παγαίνου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψημένο ή άψητο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ψημένου... ψημένου!.. Σουβλίζω τρία κι του πιο καλό το παγαίνου στον κυρ-τρανό. Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα. Δεν μου λες... ο Χατζατζάρης μπας και σε είδε καθόλου σήμερα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι... με γύρευε το σκουφολόι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, μωρέ... αλλά κάτι άκουσε εκεί στο σαράι, πού 'χε πάει προχθές, για τα πεσκέσια. Κάπως τα θέλει, λέει, ο πασάς να του τα πηγαίνουνε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μπα; Πώς δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ... πώς του το πας τ' αρνί... όπως είναι πάνω στη σουβλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς δα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, όχι. Το... το θέλει τυλιγμένο ωραία και σε χαρτί ειδικό. Κατάλαβες; Σαν δώρο... με κορδέλες, φιόγκους... Βέβαια!.. Θα σου 'πεί ο Χατζατζάρης.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι να μου ειπεί κι αυτούνος ο παραπίπας; Άμα του θέλει ιέτσ' ου κυρ-τρανός, πρέπει να του φτιάξουμ' ιέτσ' ... πάει κι τέλειωσε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Καταφατικά με έμφαση). Μμ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι δεν μ' λες, καλό μ' ... ισό, απού είσι, μαθές, κι γραμματιζούμενους, ξέρ'ς απ' αυτούνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς δεν ξέρω... τι δουλειά κάνουμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ, ξέρ'ς ή δεν ξέρ'ς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν ξέρω, λέει... Χα!.. Μπάρμπα μου, όχι μόνο ξέρω, αλλά έχω ετοιμάσει συνεργείο ολόκληρο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι θα 'πεί 'φτούνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ολωνών εγώ θα τους τα φτιάξω... Κατάλαβες; Να,

πριν λίγο είχε έρθει εδώ ο Μπάμιας κι αβγάς... Τον ξέρεις... δεν τον ξέρεις;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αρνητική κίνηση). Μούκου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τον ξέρεις; Τέλος πάντων... με περιμένει, λέει... εξάπαντος. Βέβαια!.. (Μικρή σιγή). Εσύ, τι ώρα θα το έχεις έτοιμο το αρνί;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Απ' το γιόμα κι ύστερις, ό,τι ώρα μπορέσεις, έλα 'σια πάν' στη σάνη... θά 'ν' έτοιμο. Κι φέρ' κι 'κείν' του κούτσικο κουντά να πάρεις κι συ κουψίδια κι καλούδια για τουν κόπου σ'... Ιντάξ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, μπάρμπα μου!..

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Τήρα μη με γελάσεις κι δεν έρθεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε μπάρμπα... αστειεύεσαι;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά!.. Να παγαίνω κι εγώ τώρα, απού 'χω, μαθές, κι τα πράιτα έρμα... Άει, γεια σ', αντίου, χαιριτι... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!.. (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μπάρμπα!.. (Στρέφει προς την καλύβα). Στο καλό να πας... (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Ωρα καλή!..

Σκηνή Ε'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται χορεύοντας από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Έεεε, ρε... κατέβα, πάνσοφε Σωκράτη και Περικλέα δημοκράτη... να σας κεράσω ουζάκι, νά 'με, με αγριαγκινάρες βραστής πατημένες στο άλας... και μετά μου λέτε... (με έμφαση) όχι, μου λέτε: ποιανού ο αιώνας είναι ο χρυσός, νά 'με... του Περικλέα ή του Σταύρακα; Τσο!.. Κάτσε καλά τώρα... Είπα!.. (Πιο έντονα). Είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ρε, καλώς το Σταύρο!.. Τι έγινε, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αυτά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τα κουκιά βραστά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ωραίος μεζές για ουζο, ρε μάγκα!.. Αλλά εγώ, νά 'με... προτιμώ αγριαγκινάρα βραστή με μπόλικο άλας... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πιπεράκι... Ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, ρε χάπατο... πιπεράκι στην αγριαγκινάρα... Πού ακούστηκε, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν ξέρεις τι τρώς!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μη μου 'πεις... Σοβαρά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... δοκίμασε κάποτε ο Μπαρμπαγιώργος... κι ακόμη φτύνει!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α... κατάλαβα... κατάλαβα. Αστειεύεσαι. (Με έμφαση). Είσαι τσίφτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; (Μικρή σιγή). Για πού τραβάς 'δώθε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ο κολλητός σου κάτι μου 'ξηγήθηκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος... ο Χατζατζάρης;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι, για... περί πεσκέσι και τα τοιαύτα, νά 'με... Μού 'λεγε διάφορα 'κεί πέρα... Με πάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, σε πάνω... αλλά εσύ, τι... πηγαίνεις στο Βεζιρη πεσκέσι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και βέβαια, πώς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, Παναγία μου!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Προς τι η έκπληξις; Δεν αντιλαβού...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... όχι... τίποτα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κοίτα', ρε μάγκα... 'ντάξει, νά 'με... αλλά θέλω να μ' έχει, πώς να σ' το 'πώ, νά 'με... στα υπ' όπιν. Με πάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση). Τσι!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ρε Καραγκιοζέα... πώς να το κάνουμε, νά 'με; Σιδερικό κρατάμε, ρε μάγκα... χαρακτήρες άγαρμποι και αφύδες είμαστε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αφύδες, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι, για... σέρτικοι, πώς το λένε; Ξέρεις καμιά φορά,

νά 'με, τι μπορεί να μας προκόψει; Πολύ χρειάζεται, νομίζεις, για να γίνεις εγκληματίας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα! Κι άμα γίνεις, Σταύρο μου, εγκληματίας όπως το λες... ο πασάς θα θυμηθεί τα πεσκέσια; Ωρέ, θα σε μπουζουριάσει, δικέ μου...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν αντιλέγω ποσώς, νά 'με, αλλά μη μας βάλει και στο κάτω κελί, ρε μάγκα... το άφεγγο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... θες το πάνω, πού 'ναι ευάερο και ευήλιο!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... πώς; Γί' αυτό κι εγώ θα του στείλω το ουζάκι του με αγριαγκινάρες, νά 'με, και με αμπαλάρισμα μέγκλα!.. Αυτό θέλω από την πάρτη σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το αμπαλάρισμα... τη συσκευασία δηλαδή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μέσα είσαι... (με έμφαση) αλλά... είπαμε... Ε; Μέγκλα!.. Σακούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σακούλα; Τσουβάλα!.. Αλλά το μέγκλα... τι είναι το μέγκλα, ρε Σταύρο; Το ακούω και δεν ξέρω τι θα 'πεί.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, τώρα... μη θες να τα ξέρεις και όλα, νά 'με... Άσε και τίποτα για μας... τους πολύ προχωρημένους... (Μικρή σιγή). Λοιπόν, μόρτη, θα περιμένω, νά 'με... 'Ντάξει; (Στρέφει προς το σαράι). Άντε, γεια!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Σταύρακα... προχωρημένε!.. (Μονολογεί). Σαν καλά να τα πηγαίνουμε... Χα χα χα... (Διαλαλεί). Για ορίστε... για περάστε!.. Άλλος στις καλές συσκευασίες... Έχω μέγκλα, παιδιά... να τρώει η μάνα και του παιδιού να μη δίνει!.. (Κατ' ιδίαν). Τι διάλο είναι η μέγκλα;

Σκηνή ΣΤ'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται απ' την πλευρά του σαραγιού σχεδόν τρέχοντας). Κύριε Καραγκιόζη... κύριε Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, καλώς το φίλο μου το Ζαχαρία!.. Γιατί τρέχεις, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σας θέλω, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα... τι, ρε... τι συμβαίνει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θέλω να μου φτιάξετε, ουίτ, το πεσκέσι που θα πάω στο Βεζίρη μας, όπως μου είπε ο κύριος Χατζηαβάνης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... πηγαίνεις πεσκέσι στο Βεζίρη;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, βέβαια!.. Ψαράκια, ουίτ....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψαράκια, ε; Μπράβο!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τα ψαρεύω μόνος μου... στο μόλο, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες; Θα σ' τα φτιάξω, αμέ; Πότε θες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εγώ θα τα ψαρέψω αύριο το βράδυ, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αύριο θα τα ψαρέψεις... δεν τα έχεις ψαρέψει ακόμη;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, πρέπει να είναι φρέσκα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά αν δεν πιάσεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι... ψάρια; Αποκλείεται, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αποκλείεται;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... ξέρω εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα ξέρεις, να με μάθεις κι εμένα, ρε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εσείς, ουίτ... πώς; Δεν γίνεται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... χρειάζεται άδεια;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χρήματα χρειάζονται, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... έτσι ψαρεύεις εσύ; (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Τέλος πάντων... θα περάσω εγώ μεθαύριο το μεσημεράκι και θα σου τα φτιάξω μέγκλα. Ε; (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, ρε... ξέρεις τι θα 'πεί μέγκλα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα... Εγγλέζικο... Βγαίνει από το μείντ ιν Ινγκλαντ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα; Ρε, το Σταύρο!.. Άκού', μέγκλα... Χα, χα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λοιπόν... θα σας περιμένω, ουίτ... Θα έχω και για σας... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Αντίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... στο καλό!.. (Κατ' ιδίαν). Τρομάρα σου... ωραίο ψάρεμα κάνεις... Μμ!.. (Γελάει). Χα, χα, χα... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Αλλά το μέγκλα το ήξερε...

Σκηνή Ζ'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Ωωωωωώ, που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε, φάμπρικα, όπου εσκαρφίσθηκε, παναπεί, ο πενταρούθουνος ο Καραγκιόζος... Θα αμπαλάρει, λέει, τα πεσκέσια... γιατί, τόμου και δεν είναι αμπαλαρισμένα δεν μπορεί να τα φάει ο σιόρο Βεζίρος μας με την παρέα του... Τσου κάθονται, λέει, στραβά και τσου φέρνουνε... πλάκωση τσου φέρνουνε... και αναγούλα... Ε, μα τον Άγιο, έτσι μού 'ρχεται να μην του πάω τούτη τη φορά κοριντόρες... Τίποτσι να μην του πάω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Τι διάολο παρλάρεις, ρε Νιόνιο, τόσην ώρα... α; Με ποιόνε τά 'χεις πάλι, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Με το σιόρο Βεζίρο μας τά 'χω, παναπεί... όπου δεν του αρέσουνε, λέει, τα πεσκέσια, όπως του τα πηγαίνουμε, και τα θέλει αμπαλαρισμένα και με φιόγκους και με κορδελάκια τα θέλει... και με ούγιες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εσένα, τι σε νοιάζει, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να μη μου λες εμένα τι με νοιάζει, μπερτόδουλε... γιατί και με την αφεντία σου τα έχω, παναπεί!.. Και με την αφεντία σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με μένα; Γιατί;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γιατί εσύ του την ασκολτοάρισες την ιδέα... άτιμε άνθρωπε... για να στήσεις τη φάμπρικα και να μαζεύεις... όβολα να μαζεύεις... και μπακατοσέτουλες. Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι, ρε... δηλαδή όχι ακριβώς... (Σε άλλο τόνο). Αλλά εσένα, δεν μου είπες, τι σε κόβει... πας πεσκέσι στο Βεζίρη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Νάσκε... και για ευτόνο αριβάρια εδωπά... Για να κανονίσουμε για τη χρεία... Εκατάλιαβες; Να μου είπεις πόσο θες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε, μεταξύ μας τώρα... Τι του πας του πατσά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κομιντόρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θά 'ρθω 'γώ και θα σ' τις φτιάξω... ωραία-ωραία... Αλλά δε μου λες: τι είν' αυτές οι... πώς τις είπες... οι κομαντατούρες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κομιντόρες... Α... είναι διάφορα, όπου μού 'στειλε ο αδρεφός μου ο Άντζουλος από την περ' βόλα... ζαρζαβατέλια και άλλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ζαρζαβατικά... Αγγούρια, ντομάτες... ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Νάσκε... και κολοκυθόπουλα, παναπεί, και...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). 'Ντάξει, κατάλαβα! (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... άντε τώρα στο καλό και θά 'ρθω 'γώ αύριο τ' απόγευμα να σ' τα φτιάξω. Θα μου δώσεις κι εμένα εκεί μερικά... κι εξοφλάμε. Εντάξει, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εντάξει, ψυχή μου!.. Πάω καλιά μου 'γώ τώρα... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου και σένα... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Άντε καλιά σου τώρα... μουρλοκομείο!..

Σκηνή Η'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας κωμικά, ενώ από πριν ακούγεται εθθυμη ανατολίτικη μουσική. Μόλις η μουσική σταματήσει, πλησιάζει στην καλύβα σιγοτραγουδώντας). Βίζο, λα βίζο, λα βίζο... Πρίμα λα ικάντο... (Χτυπάει την πόρτα). Έχε... κουζούμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Έπ'... καλώς το Σολομό!.. Τι χαμπάρια, ρε... καλά;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Αμέ... καλά. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... καλά. Πώς από 'δώ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... ήρθα κανονίσουμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε... τα νοίκια που σου χρωστάω;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εσύ καλό, Καρακοζαρίνο... θυμάσαι... αλλά όκε, όκε... Εσύ ακούει εμένα, εχέ... Εγκώ θέλει παγκαίνει πασά κόκορο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... πεσκέσι κόκορα; Πού τον 'κονόμησες, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... παζάρι... ωραίο κόκορο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραίο, ε; Ε, ρε μάνα μου!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Μάνα μου, μάνα μου!.. Έχε... γκοναίκα σου έρθει αύριο... όκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω, όχι αύριο... μεθαύριο... Να τον μαγειρέμει;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... Κάνει... γκρασάτο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γρασάτο, ε; Γρασασόρο μονάχα να ιδούμε πού θα βρούμε... για κοκόρους...

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κρασάτο... κατάλαβα.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... Μετά έρθει αλόγου σου: αμπαλάζ... ωραίο! Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλόγου μου; Ό,τι θέλει ο Σολομός!.. Παρακάτω...

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ... κλείσουμε ένα νοίκι παράγκας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρία!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Δύο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κλείσαμε... φεύγα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... φεύγκα, φεύγκα... Αντίος, κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό! (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... 'Ντάξει και το νοίκι... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Για να ιδώ: αυτός ο μούργος... είναι μέσα στο σπίτι του; (Πλησιάζει στην καλόβα και χτυπάει την πόρτα. Κατόπιν κάνει λίγο πίσω και φωνάζει). Καραγκιόζη!.. (Πλησιάζει πάλι και χτυπάει την πόρτα. Μετά κάνει πάλι πίσω και φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!.. Μέσα είσαι; (Σιγή). Δεν ακούς, βρε; Καραγκιόζη... (Σιγή. Μονολογεί). Να πήγε πουθενά; Περιεργό... Ας χτυπήσω μια φορά ακόμη... (Πλησιάζει και χτυπάει πάλι την πόρτα φωνάζοντας). Βρε... μέσα είσαι; (Ξανακάνει πίσω μονολογώντας). Μπα, τρομάρα να τού 'ρθει... (Φωνάζει). Καραγκιόζη!.. (Στρέφοντας προς το σαρσί μονολογεί). Κάπου θά 'χει πάει... Αλλά και τα παιδιά και η γυναίκα του; Α... να, επί τέλους, έρχεται η Αγλαΐα...

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει). Γεια σου, Χατζηβατή!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλησπέρα, Αγλαΐα μου!.. Ο Καραγκιόζης;

ΑΓΛΑΪΑ Μέσα... Χτυπάς και δεν ακούει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Χτυπάω; Τον κόσμο χάλασα!..

ΑΓΛΑΪΑ Κοιμάται.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ακόμη;

ΑΓΛΑΪΑ Ξημερώματα έπεσε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΑΓΛΑΪΑ Γιατί, μόλις μαζεύτηκε χθες το βραδάκι, ξάπλωσε έτοιμ λιγάκι, που ήταν πάρα πολύ κουρασμένος, αλλά τον πήρε ο ύπνος και ξύπνησε περασμένα μεσάνυχτα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εμ'... τι να σου κάνει, ο δόλιος; Τόσους μαχαλάδες γύρισε... (Σε άλλο τόνο). Και μετά δεν είχε ύπνο, ε;

ΑΓΛΑΪΑ Είχε φέρει και κάτι φαγώσιμα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και στρώσατε τραπέζι μεσ' στη νύχτα;

ΑΓΛΑΪΑ Εμ';

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καταλαβαίνω... Και ξημερώσατε;

ΑΓΛΑΪΑ Δεν λες τίποτα!.. Να φάμε κι απ' του ενός... να φάμε κι απ' του άλλου... κι απ' του παράλλου... Στο τέλος ήθελε να του μαγειρέψω και... πώς τις έλεγε, να ιδείς, μμ... μου φαίνεται, κολοκυθοκορφάδες... τρομάρα του...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Γελώντας). Χα! Τι μου λες... κολοκυθοκορφάδες, ε; Και του μαγειρέψες;

ΑΓΛΑΪΑ Όχι, καλέ... αλλά τό 'ριξε μετά στο πιτό.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πού το βρήκε;

ΑΓΛΑΪΑ Α... τού 'χε δώσει μια πεντακοσάρα ούζο ο... ο Σταύρακας νομίζω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και την ήπιε;

ΑΓΛΑΪΑ Ούουου!.. (Σε άλλο τόνο). Βοηθήσαμε κι οι άλλοι, ντε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και τα παιδιά; Αλήθεια... πού 'ναι τα παιδιά;

ΑΓΛΑΪΑ Μέσα... ξερά!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ήπιανε κι αυτά ούζο;

ΑΓΛΑΪΑ Λίγο τους έβαζε... στη δαχτυλήθρα... Και άιντε, στην υγεία του Μπαρμπαγιώργου... άιντε, στην υγεία του Μορφονιού...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Άει στο καλό...

ΑΓΛΑΪΑ Ναι, ναι!.. (Γελώντας). Χα!.. Και στην υγεία του Σταύρακα... Ζήτω και του πολυχρονεμένου μας! Άγιος άνθρωπος ο... πώς τον έλεγε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ο Ταχήρ... ε;

ΑΓΛΑΪΑ Κάπως αλλιώς τον έλεγε... τέλος πάντων... Μέχρι και στην υγεία του Βεληγκέκα ήπιαμε... άσπρο πάτο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μη μου 'πείς!.. Δηλαδή, να 'πούμε... του δώσατε και κατάλαβε... ε;

ΑΓΛΑΪΑ (Εύθυμα). Άλλο πράμα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπράβο... μπράβο!..

ΑΓΛΑΪΑ Ωραία ήτανε... πολύ ωραία!.. Όμως τώρα, να ειπούμε και του χρόνου... Κάτσε μια στιγμούλα κάτι έχει και για σένα... να σ' το δώσω προτού ξυπνήσουνε... (Προσπερνάει τον Χατζηβατή και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόλις η Αγλαΐα τον προσπερνάει, στρέφει προς την καλύβα). Α... νά 'ναι καλά.

ΑΓΛΑΪΑ (Επανεμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και κάτι δίνει στον Χατζηβατή). Εντάξει... πάρ' το.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αχ... σ' ευχαριστώ, Αγλαΐα μου... (Το παίρνει). Σ' ευχαριστώ πολύ. Θα το πάω μια στιγμή στο σπίτι... θα πεταχτώ και σε μια δουλίτσα που έχω... ε, και θα ξαναπεράσω λίγο αργότερα... Γεια σου!.. Και του χρόνου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά τουσαραγιού).

ΑΓΛΑΪΑ Ναι... ναι... Στο καλό να πας!.. (Στρέφει και εξέρχεται πάλι προς την πλευρά της καλύβας).

Σκηνή Β'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχέρ, που ακολουθεί). Τελικά, Ταχέρ, κάτι έγινε χθες με τα πεσκέσια... Ε; Είδα κάμποσα προσεγμένα κάπως... περιποιημένα θα έλεγα... τουλάχιστον εξωτερικά.

ΤΑΧΗΡ Και μέσα... κάποια που είδα, Βεζιρη μου... ήσαν πάρα πολύ ωραία!.. Ναι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Να, λοιπόν, που η προπαγάνδα του φίλου μας είχε καλό αποτέλεσμα.

ΤΑΧΗΡ Βοήθησε κι αυτός εδώ απέναντι... ο Καραγκιόζης!

ΒΕΖΙΡΗΣ Προπαγάνδιζε κι αυτός δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Όχι, ο Καραγκιόζης έκανε τις συσκευασίες.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μη μου 'πεις!..

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι!.. Μου το έλεγε ο Σαμπάν αγάς... Το πήρε το ζήτημα έτσι... επαγγελματικά και τα κατάφερε μια χαρούλα... Αλλιώς, Βεζιρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλιώς, τι;

ΤΑΧΗΡ Απλά, η προπαγάνδα μας δεν θα είχε αποτέλεσμα, εάν δεν ήταν αυτός να κάνει τις συσκευασίες και μάλιστα στο σπίτι καθενός, ε; (Μικρή σιγή). Βέβαια, θα μπορούσαν να έλθουν χωρίς πεσκέσι, αλλά δεν νομίζω ότι θα τους άρεσε αυτό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τώρα που τα πράγματα ήρθαν έτσι, μπορώ να σου ειπώ, Ταχήρ, πως κι εμένα δεν θα μου άρεσε να νοιώθουν κάπως άβολα οι επισκέπτες μου χωρίς πεσκέσι.

ΤΑΧΗΡ Μπράβο, λοιπόν, στον Καραγκιόζη... μπράβο, βέβαια, και στο Χατζηαβάνη!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ναι... ναι!.. (Σε άλλο τόνο). Παράδες τους έδωσες;

ΤΑΧΗΡ Του Χατζηαβάνη του έχω δώσει μια προκαταβολή και θα του δώσω κι άλλα... Ο Καραγκιόζης υποτίθεται ότι πληρώθηκε από τους πελάτες του.

ΒΕΖΙΡΗΣ Για μάθε εκεί από τον Χατζηαβάνη πώς ακριβώς έχουν τα πράγματα και αν τυχόν δεν είναι και πολύ ευχαριστημένος, να του δώσουμε κι αυτονουό κάτι. Καταλαβαίνεις, για να την κάνει και του χρόνου αυτή τη δουλειά. Μην τα παρατήσει... Μμ;

ΤΑΧΗΡ Κατάλαβα... κατάλαβα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... μπράβο! (Σε άλλο τόνο). Είπες δοκίμασες κάποια από τα πεσκέσια;

ΤΑΧΗΡ Α, ναι... μερικά... και, πιστέψτε με, ήσαν νοστιμότητα... μου άρεσαν πάρα πολύ!.. Σήμερα θα δοκιμάσετε κι εσείς. Έδωσα εντολή κάτι καλά ψαράκια, που μας έφερε ένας ευγενής νέος, να τα φυλάξουν για την αφεντιά σας... Ξέρω ότι έχετε ιδιαίτερη αδυναμία στα ψάρια... ή όχι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι, ναι... σίγουρα. Τα προτιμώ! (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... κανόνισε αυτό που είπαμε για τον Χατζηαβάνη και για τον άλλον... τον Καραγκιόζη... Έτσι; Μην το αμελήσεις. (Προσπερνάει τον Ταχήρ). Σε χαιρετώ... Και του χρόνου νά 'μαστε καλά!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζιρης τον προσπερνάει, στρέφει προς το μέρος του και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, Βεζιρη μου... προσκυνώ. Και για ακόμη μια φορά σας εύχομαι να ζήσετε χίλιους χρόνους!.. Στο καλό!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού και κάνει τεμενά, ενώ ο Ταχήρ κάνει λίγο πίσω). Α... σας προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος...

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον Χατζηβατάτη!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται). Πώς είσθε σήμερα... καλά;

ΤΑΧΗΡ Καλά είμαι, τζάνεμ... πολύ καλά. Σ' ευχαριστώ.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ο πολυχρονεμένος μας Βεζιρης... κι αυτός καλά; Χάρηκε για τη χθεσινή γιορτή των γενεθλίων του;

ΤΑΧΗΡ Ναι... πριν λίγο ήταν εδώ... πολύ ευχαριστημένος!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Χαίρομαι ιδιαίτερα.

ΤΑΧΗΡ Να είσαι καλά. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ε... για να μου 'πεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε, άρχοντά μου...

ΤΑΧΗΡ Απ' ό,τι έμαθα... κάποια πεσκέσια καλοσκευασμένα που έλαβε χθες ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης... τα είχε φροντίσει εδώ ο Καραγκιόζης, δεν είν' έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, μπέη μου... έτρεξε ο καημένος... πάλαιψε πάρα πολύ... (Λίγο ανήσυχος). Αλλά... συμβαίνει κάτι;

ΤΑΧΗΡ Ξέρεις αν πληρώθηκε από αυτούς που τον φώναξαν... εννοώ: πληρώθηκε καλά; Είναι, τζάνεμ, ευχαριστημένος;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κοιτάξτε... είδα τη γυναίκα του πριν από λίγο... ο ίδιος ακόμη κοιμόταν. Η αμοιβή του όλη, πιστέψτε με... ήταν ένα καλό, ένα πλούσιο γεύμα...

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή θες να 'πεις ότι του έδιναν κάποια φαγώσιμα και μόλις τελείωσε, κάθισε με την οικογένειά του και τα έφαγε... κι αυτό ήταν όλο;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν γνωρίζω αν από κάποιους πήρε και τίποτε λίγα χρήματα... πιο πολύ ανακατεύθηκε, για να ιδεί αν αξίζει τον κόπο και για άλλη φορά...

ΤΑΧΗΡ Κατάλαβα... Μάλλον θα είναι απογοητευμένος.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι να 'πώ...

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... έχω εδώ... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα) τρεις λίρες για σένα και δύο η προκαταβολή πέντε... κι άλλες πέντε, που θα τις δώσεις στον Καραγκιόζη και θα του ειπείς να την ξανακάνει αυτήν την δουλειά και στα επόμενα γενέθλια του Βεζίρη μας, αλλά και όποτε άλλοτε χρειασθεί. Έτσι; Τα πήγε μια χαρά... (Με έμφαση). Μια χαρά!.. (Του δίνει τα χρήματα).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ευχαριστώ πολύ, μπέη μου... (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Ωστε... ήταν ευχαριστημένος ο Βεζίρης μας;

ΤΑΧΗΡ Ναι... δεν σου είπα; Πολύ ευχαριστημένος!.. (Μικρή σιγή). Το λοιπόν, σε αφήνω... (Προσπερνάει τον Χατζηβατή και προχωράει αργά προς το σαράι). Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Δ'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχέρ τον προσπερνάει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Στρέφει προς την καλύβα. Μονολογεί). Για να ιδώ: αυτός ο Καραγκιόζης, τρομάρα του... ξύπνησε ή τι έχει σκοπό... θα το τραβήξει μέχρι αύριο το πρωί; (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα της καλύβας και φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!.. Καραγκιόζη... (Κάνει λίγο πίσω).

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καλέ Καραγκιόζη!.. Καραγκιόζη, δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ... τι έγινε... ποιο... ποιος είναι;

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Χατζηαβάνης φωνάζει... είναι απ' έξω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Χατζατζάρης έξω; Κι εγώ τι να κάνω; Να πάω να τον διώξω;

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Να πας, κάτι σε θέλει... Είχε ξαναέλθει νωρίτερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι διάολο με θέλει... δεν φτάνει που με ξεποδάριασε χθες; Για να πάω να ιδώ... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του ρίχνοντας ένα γερό χασμουρητό). Ούχου... χου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Νυσταγμένα). Μμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κοιμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοιμάμαι... Γιατί, απαγορεύεται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά, όλη μέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Είδες; Νύχτωσε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου... άλλοι κάνουνε τη νύχτα μέρα... εσύ έκανες τη μέρα νύχτα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, είπα, μωρέ, να ξεκουραστώ λίγο ύστερα από τα χθεσινά... ε, και το τράβηξα 'κεί λιγουλάκι... τι να γίνει; (Μετά από μικρή σιγή σε άλλο τόνο). Και... κι εσένα, ρε, τι σε νοιάζει; Υπνονόμο σε βάλανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ήθελα νά 'ξερα, βρε: το βράδυ πώς θα κοιμηθείς πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν πουλάκι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν πουλάκι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχεις ακούσει που λέει... ξεκουράσου την ημέρα, για να ευχαριστιέσαι τον ύπνο σου το βράδυ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... έτσι λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ποιος το λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Δείχνει με το χέρι του τον εαυτό του). Μουά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ', εσύ, βέβαια!.. Ποιος άλλος; Χα!.. Δεν μου λες, βρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει με σκέρτσο). Δεν σου λέω, αν δεν μου 'πείς.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι έγινε χθες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως τα λέγαμε... Γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ 'Μείναν ευχαριστημένοι οι πελάτες σου όλοι; Κι εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ευχαριστημένος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά ήτανε, μωρέ... Μχου! Φάγαμε... ήπιαμε... Ε, μετά...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και, αφού προσπεράσει τον Καραγκιόζη, σταματάει μπροστά στον Χατζηαβάτη). Γεια σου, κύλιε Χατζατζάλη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γεια σου, Πιρικόγκο!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει τον Καραγκιόζη). Τι 'ναι; Συμβαίνει κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με τον Πιρικόγκο; Ε... ήπια λίγο παραπάνω... Χα... χα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου! (Χαμηλόφωνα κάπως). Βρε συ... δίνεις οινόπνευμα στα παιδιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάψε, ρε... για κορόιδα φάχνεις; Χα! Έβαλα στη δαχτυλήθρα λίγο ούζο στην αρχή, για να πάρει τη μυρωδιά... και μετά νεράκι...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και... την πεντακοσάρα... την κατάφερες μόνος σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, η Αγλαΐα δεν μετράει; Α... δεν την ξέρεις καλά. Χα!.. Ξέρεις τι ποτήρι είναι η Αγλαΐα; Ούουου-ου!.. Καλύτερα μη σου λάχει...

Σκηνή Ζ'

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και, μόλις προσπεράσει τον Χατζηαβάτη, στρέφει προς αυτόν). Γεια σου... κύλιε Χατζατζάλη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γεια σου, καλό μου παιδί!.. Τι κάνεις;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Μουτρωμένα). Καλά... (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα, σταματάει λίγο μπροστά στον Καραγκιόζη και μετά τον προσπερνάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις τον προσπερνάει ο Πιρικόγκος, στρέφει προς αυτόν). Έι!.. (Του σφουρίζει σιγανά). Τι έγινε, ρε; Δεν τότε βρήκες τον ψηλό;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Μουτρωμένα πάλι, ενώ προχωράει προς την καλύβα). Άσε με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα 'δώ, ρε... Τι τρέχει;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Σταματάει χωρίς να στρέψει. Μουτρωμένα αλλά και θυμωμένα). Άσε με, σου λέω... ωωώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θα 'πεί άσε με; Συμβαίνει κάτι;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Σομβαίνει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Μουτρωμένα πάντα). Κάτι! (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας τον Καραγκιόζη). Αυτός κάτι έχει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς αυτόν). Μάλλον κάτι θέλει...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Λες; Μπορεί... και ίσως ντρέπεται εμένα. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, Καραγκιόζη μου... να σου ειπώ τα νέα και να φύγω... (Βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει). Πάρε 'δώ, να μην το ξεχάσω, πέντε λίρες που μου έδωσε για σένα ο αφέντης ο Ταχίρ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σοβαρά... γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πάρ' τα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει τα χρήματα, τα κοιτάζει λίγο, δήθεν ότι τα μετράει, και μετά τα βάζει στην τσέπη του). Πώς κι έτσι, ρε... δεν θα μου 'πεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ο πασάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ευχαριστήθηκε πολύ, βρε, με τη δουλειά που έκανες χθες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Αλήθεια;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι... ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκου', φίλε μου... Και οι πέντε λίρες... έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έτσι!.. Μπαξισι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπαξισι, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, μπράβο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και είπε την δουλειά αυτή να την ξανακάνεις του χρόνου ή όποτε άλλοτε χρειασθεί. Κατάλαβες;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Προχωράει προς το σαράι και μόλις προσπεράσει τον Καραγκιόζη στρέφει προς το μέρος του). Μμ... Παλιο... παλιοσοματούρη!.. (Κατόπιν στρέφει προς τον Χατζηαβάτη. Αυστηρά σαν να θέλει να τον διώξει). Γεια σου, κύλιε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Γεια σου, γεια σου, μικρούλη μου!.. Μόλις που έφευγα... (Στρέφει προς το σαράι). Καραγκιόζη, θα σε ιδώ. Θα περάσω μετά. (Εξέρχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... άντε στο καλό!.. Και να σε βλέπουμε σπανίως... (Στον Πιρικόγκο). Τι είναι, ρε μούλικο... Μμ; Τι ψέμα σου είπα;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Στρέφει). Είπες θα μου πάλεις μπιτσικότα... πού 'ν' τα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι, μωρέ... Άντε... πάμε να σου πάρω. (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου καλοί... η παράστασή μας "ΤΟ ΠΕΣΚΕΣΙ" έλαβε τέλος. Καλά φάγαμε... καλά ήπιαμε... πάμε τώρα και για μπιτσικότα... (Βάζει τον Πιρικόγκο στον ώμο του). Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχονται έτοιμοι προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

